Lietas arhīva Nr. 104AA-0195-21/2
ECLI:LV:RAT:2021:0506.1A30063020.5.S

**SPRIEDUMS**
**Latvijas Republikas vārdā**
Rīgā 2021.gada 6.maijā

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija
tiesnese Ligita Kuzmane,
tiesnese Irīna Jansone,
tiesnese Ārija Ždanova,
rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu saistībā ar /pers. A/, /personas kods/, apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2021.gada 4.februāra spriedumu.

**Aprakstošā daļa**

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Teikas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas vecākā inspektore 2020.gada 14.jūlijā sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC 477984, kurā konstatēja, ka 2020.gada 29.janvārī ap plkst.20.00, /adrese/, /pers. A/ veica emocionālu vardarbību pret savu nepilngadīgo meitu /pers. B/, kliedzot, apsaukājot ar protokolā norādītajiem vārdiem, draudot ar fizisku vardarbību, raujot aiz matiem, sitot ar plauktu pa galvu, ko apliecina /skola/ iesniegums ar sarunu protokolu, /pers. B/, /pers. C/, /pers. A/ paskaidrojumi, Jelgavas pilsētas bāriņtiesas sniegtā informācija. Tādējādi /pers. A/ pārkāpa Bērnu tiesību aizsardzības likuma 9.panta otrās daļas, 24.panta ceturtās daļas nosacījumus, par ko paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) $172.^{2}$pantā.

Ar Rīgas domes Administratīvās komisijas Bērnu lietu apakškomisijas 2020.gada 19.augusta lēmumu Nr.D57-AKB-20-32-28 /pers. A/ piemērots administratīvais sods – brīdinājums, par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $172.^{2}$pantā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2020.gada 30.jūnijam).

Par Rīgas domes Administratīvās komisijas Bērnu lietu apakškomisijas 2020.gada 19.augusta lēmumu Nr.D57-AKB-20-32-28 /pers. A/ iesniedza sūdzību, kurā lūdza atcelt 2020.gada 19.augusta lēmumu un administratīvo lietvedību lietā izbeigt.

Ar Rīgas domes Administratīvās komisijas 2020.gada 29.septembra lēmumu Nr.D57-AK-20-38-10, Rīgas domes Administratīvās komisijas Bērnu lietu apakškomisijas 2020.gada 19.augusta lēmums Nr.D57-AKB-20-32-28, atstāts negrozīts, bet /pers. A/ sūdzība noraidīta.

Par Rīgas domes Administratīvās komisijas 2020.gada 29.septembra lēmumu Nr.D57-AK-20-38-10, /pers. A/ iesniedza sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesai, kurā lūdza atcelt 2020.gada 29.septembra lēmumu Nr.D57-AK-20-38-10 un administratīvo lietvedību lietā izbeigt.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2021.gada 4.februāra spriedumu Rīgas domes Administratīvās komisijas 2020.gada 29.septembra lēmums Nr.D57-AK-20-38-10 atstāts negrozīts, bet /pers. A/ sūdzība noraidīta.

Par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2021.gada 4.februāra spriedumu /pers. A/ iesniedza apelācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesai, kurā lūdz atcelt iestāžu lēmumus un Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2021.gada 4.februāra spriedumu, un administratīvo lietvedību lietā izbeigt. Iesniedzēja sūdzībā norāda, ka administratīvā pārkāpuma protokols neatbilst normatīvo aktu prasībām, proti, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 248.panta pirmajai daļai, jo nesatur protokola sastādītāja vārdu. /pers. C/ paskaidrojumi nav uzskatāmi par objektīviem pierādījumiem, taču tiesa, neskatoties uz to, spriedumu motivē ar /pers. C/ paskaidrojumiem. Ne /pers. C/, ne Jelgavas pilsētas bāriņtiesa neatradās protokolā norādītajā vietā, lai varētu liecināt, ka sūdzības iesniedzēja ir pielietojusi pret bērnu emocionālu vardarbību. Turklāt, klases audzinātāja ir apliecinājusi, ka viņas meitai /pers. B/ ir tendence sniegt nepatiesus stāstījumus.

/pers. A/ norāda, ka viņas rīcība nebija vērsta uz bērna pašcieņas aizskaršanu vai psiholoģisku ietekmēšanu. Viņas mērķis, ko savos paskaidrojumos atzina arī meita /pers. B/, bija disciplinēšana skolas uzdoto mājas darbu izpildei. /pers. C/ iesniegums Rīgas domes Administratīvās komisijas Bērnu lietu apakškomisijai nesatur sastādīšanas datumu. Iepazīstoties ar lietas materiāliem, sūdzības iesniedzēja secina, ka lietas materiālos ir virkne dokumentu, kas vai nu neattiecas uz lietu, jo neatspoguļo 2020.gada 29.janvāra notikumus (17.-19.lpp.), vai neatbilst normatīvo aktu prasībām (44.lpp.).

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesai sūdzības iesniedzēja iesniedza pieteikumu par rakstveida pierādījumu, proti, /pers. C/ paskaidrojumiem no 22.09.2020. pievienoto pielikumu un /pers. C/ iesnieguma Rīgas domes Administratīvās komisijas Bērnu lietu apakškomisijai izslēgšanu no pierādījumu loka, taču attiecībā uz savu pieteikumu nav saņēmusi ne lēmumu par trūkumu novēršanu, ne lēmumu par pieteikuma apmierināšanu, ne arī lēmumu par pieteikuma noraidīšanu. Ņemot vērā augstāk minēto sūdzības iesniedzēja uzskata, ka pirmās instances tiesa ir nepareizi novērtējusi lietā esošos pierādījumus.

Noraidījums tiesas sastāvam vai atsevišķam tiesnesi nav pieteikts, iebildumi pret lietas izskatīšanu rakstveida procesā nav saņemti.

Rīgas domes Administratīvās komisijas priekšsēdētājs ir iesniedzis viedokli par apelācijas sūdzību, kurā norāda, ka iesniegto apelācijas sūdzību neatzīst un uzskata, ka pieņemtais lēmums ir atstājams negrozīts.

Savukārt /pers. A/ iesniegusi tiesai lūgumu pievienot lietas materiāliem Rīgas sociālā dienesta pārskatu par meitas /pers. B/ psihologa apmeklējumiem.

**Motīvu daļa**

Iepazinusies ar apelācijas sūdzībā izteiktajiem argumentiem, pārsūdzētā pirmās instances tiesas sprieduma motīviem un pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka /pers. A/ iesniegtā apelācijas sūdzība ir noraidāma, bet pirmās

instances tiesas spriedums atstājams negrozīts.

Tiesas kolēģija, pārbaudījusi Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2021.gada 4.februāra sprieduma motivāciju, atzīst, ka tā ir pareiza. Pirmās instances tiesa ir izvērtējusi konkrētās lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus un pamatoti atzinusi, ka /pers. A/ ir pārkāpusi Bērnu tiesību aizsardzības likuma 9.panta otrās daļas, 24.panta ceturtās daļas nosacījumus, un izdarījusi administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 172.$^{2}$pantā. Līdz ar to tiesas kolēģija saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 246.panta ceturto daļu pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai un to neatkārto.

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija nepiekrīt apelācijas sūdzībā norādītajam, ka administratīvā pārkāpuma protokols neatbilst normatīvo aktu prasībām, proti, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 248.panta pirmajai daļai, jo nesatur protokola sastādītāja vārdu.

Pārbaudot 2020.gada 14.jūlijā sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC 477984, tiesas kolēģija secina, ka tas ir sastādīts atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 248.panta pirmajai daļai. No administratīvā pārkāpuma protokola redzams, ka to sastādījusi Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Teikas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas vecākā inspektore, majore M.Ļipovaja. Protokolā nav norādīts protokola sastādītājas vārds, taču tiesas kolēģijas ieskatā, tas nevar būt pamats, lai administratīvā pārkāpuma protokolu atzītu par neatbilstošu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 248.pantam.

No protokola nepa?rprotami ir saprotams protokola sastādītāja uzvārds, protokola sasta?di?ta?ja institūcija, kuru vin?s? pa?rsta?v (Valsts policija), un arī amats (Ri?gas Teikas iecirkņa kārtības policijas nodaļas vecākā inspektore, majore), kas ir pilni?ba? pietiekams, lai saprastu, kas administratīvā pārkāpuma protokolu ir sastādījis. Turkla?t, apstāklis, ka administratīvā pārkāpuma protokolā nav norādīts protokola sastādītāja pilns vārds, nenozīmē, ka sūdzības iesniedzēja nav sapratusi, par kādu pārkāpumu protokols ir sastādīts, jo par administratīvā pārkāpuma protokolā norādīto pārkāpuma būtību /pers. A/ tika iesniegusi vairākas sūdzības (par Rīgas domes Administratīvās komisijas Bērnu lietu apakškomisijas 2020.gada 19.augusta lēmumu Nr.D57-AKB-20-32-28, par Rīgas domes Administratīvās komisijas 2020.gada 29.septembra lēmumu Nr.D57-AK-20-38-10, kā arī par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2021.gada 4.februāra spriedumu).

Pretēji /pers. A/ apelācijas sūdzībā norādītajam gan pirmās instances tiesa, gan arī iestādes – Rīgas domes Administratīvās komisijas Bērnu lietu apakškomisija un Rīgas domes Administratīvā komisija, ir vērtējušas ne tikai /pers. C/ paskaidrojumus, bet arī /skola/ iesniegumus, nepilngadīgās /pers. B/ paskaidrojumus, /pers. A/ sniegtos paskaidrojumus un arī Jelgavas pilsētas bāriņtiesas sniegto informāciju kopsakarā. Līdz ar ko nepamatots ir sūdzības iesniedzējas norādītais, ka /pers. C/ paskaidrojumi nav uzskatāmi par objektīviem pierādījumiem.

Tas apstāklis, ka /pers. C/ iesniegums Rīgas domes Administratīvās komisijas Bērnu lietu apakškomisijai nesatur sastādīšanas datumu (44.lpp.), nevar būt pamats tam, lai atceltu iestāžu lēmumus un pirmās instances tiesas spriedumu, jo iesniegums satur informāciju, kas ir saistīta ar administratīvā pārkāpuma protokolā norādīto pārkāpumu. Bez tam, kā redzams no /pers. C/ iesnieguma Rīgas domes Administratīvās komisijas Bērnu lietu apakškomisijai (44.lpp.), tad uz iesnieguma ir zīmoga nospiedums ar sekojošu tekstu: „31.07.2020 Komisijai lēmuma pieņemšanai". Minētais liecina par to, ka /pers. C/ iesniegums Rīgas domes Administratīvās komisijas Bērnu lietu apakškomisijā saņemts 31.07.2020.

Pretēji apelācijas sūdzībā norādītajam, tiesas kolēģija secina, ka administratīvā pārkāpuma lietā atrodas dokumenti, kas attiecas uz konkrēto lietu, proti, kas ir saistīti ar 2020.gada 29.janvārī notikušo vai arī atspoguļo tieši 2020.gada 29.janvāra notikumu.

Apstāklis, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja nepiekrīt iestāžu un pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai, pauž atšķirīgu viedokli un nonāk pie citiem secinājumiem, nevar būt pamats iestāžu un pirmās instances tiesas sprieduma atcelšanai. Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija nekonstatē ne iestāžu, ne arī pirmās instances tiesas pieļautus procesuālus pārkāpumus vai materiālo tiesību normu nepareizu piemērošanu, kas nepieļautu tiesvedību administratīvā pārkāpuma lietā un būtu pamats iestāžu lēmuma vai sprieduma atcelšanai.

/pers. A/ apelācijas sūdzībā norāda, ka Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesai viņa iesniedza pieteikumu par rakstveida pierādījumu, proti, /pers. C/ paskaidrojumiem no 22.09.2020. pievienoto pielikumu un /pers. C/ iesnieguma Rīgas domes Administratīvās komisijas Bērnu lietu apakškomisijai izslēgšanu no pierādījumu loka, taču attiecībā uz savu pieteikumu nav saņēmusi ne lēmumu par trūkumu novēršanu, ne lēmumu par pieteikuma apmierināšanu, ne arī lēmumu par pieteikuma noraidīšanu.

Attiecībā uz minēto, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija norāda, ka ne Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodekss, ne šobrīd spēkā esošais Administratīvās atbildības likums neparedz, ka tiesai būtu jāpieņem kāds atsevišķs procesuāls dokuments par procesa dalībnieka pieteiktiem lūgumiem. Tāpat, tiesas kolēģija norāda, ka ne Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodekss, ne šobrīd spēkā esošais Administratīvās atbildības likums neparedz pierādījumu izslēgšanu.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.pantu, 243.$^{1}$pantu, 244.pantu, kā arī Administratīvā atbildības likuma 13.nodaļā noteikto, institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Institūcija (amatpersona) lietā esošos pierādījumus atzīst par ticamiem, attiecināmiem un pierādīšanā pieļaujamiem, vai neticamiem un pierādīšanā nepieļaujamiem.

Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 93.panta otro daļu, par nepieļaujamām un pierādīšanā neizmantojamām atzīstamas tādas ziņas par faktiem, kuras iegūtas:

1) izmantojot vardarbību, draudus, viltu vai spaidus;

2) pārkāpjot administratīvā pārkāpuma procesa pamatprincipus;

3) procesuālajā darbībā, ko veikusi persona, kurai nebija tiesību to veikt.

Konkrētajā gadījumā, pirmās instances tiesa, atstājot negrozītu Rīgas domes Administratīvās komisijas 2020.gada 29.septembra lēmumu Nr.D57-AK-20-38-10, bet /pers. A/ sūdzību noraidot, ir atzinusi /pers. A/ pieteikumā pirmās instances tiesai norādītos pierādījumus, tajā skaitā 22.09.2020. /pers. C/ paskaidrojumiem pievienoto pielikumu, par ticamiem pierādījumiem, patiesiem un pierādīšanā pieļaujamiem, ko apelācijas instances tiesa atzīst pareizu un likumīgu, jo nesaskata Administratīvās atbildības likuma 93.panta otrajā daļā noteiktos apstākļus, lai /pers. A/ pieteikumā norādītos pierādījumus atzītu par nepieļaujamiem un pierādīšanā neizmantojamiem.

Vienlaikus pirmās instances tiesa pamatoti spriedumā norādījusi, ka sūdzības iesniedzēja nepamatoti atsaukusies uz Administratīvā procesa likuma normām, apstrīdot rakstveida pierādījumus un lūdzot tos izslēgt, jo administratīvā pārkāpuma lieta iestādē izskatāma saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa tiesisko regulējumu, bet tiesā saskaņā ar Administratīvās atbildības likumu.

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija pozitīvi vērtē sūdzības iesniedzējas tiesai iesniegto 2021.gada 25.marta Rīgas sociālā dienesta pārskatu par /pers. A/ meitas /pers. B/ psihologa apmeklējumiem, taču uzskata, ka minētais pārskats nevar būt pietiekams pamats pirmās instances tiesas sprieduma un attiecīgi iestāžu lēmumu atcelšanai.

Tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir likumīgs un pamatots, tāpēc atstājams negrozīts, bet /pers. A/ iesniegtā apelācijas sūdzība noraidāma, jo apelācijas sūdzībā nav norādīti tādi apstākļi, kas būtu par pamatu sprieduma atcelšanai.

**Rezolutīvā daļa**

Pamatojoties uz Administratīvās atbildības likuma 227.panta pirmās daļas 1.punktu, 247.pantu, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

**nosprieda**

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2021.gada 4.februāra spriedumu atstāt negrozītu, bet /pers. A/, /personas kods/, apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese L.Kuzmane

Tiesnese I.Jansone

Tiesnese Ā.Ždanova